

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 25320.

Kl. 72 h, 1/01.
MKP F41d 5/04

Ivar Ioseph Stäck
(Stockholm, Szwecja)
i Axel Torsten Lindfors
(Stockholm, Szwecja).

Mechanizm zamkowy do samoczynnej broni palnej.

Zgłoszono 20 listopada 1934 r.
Udzielono 13 sierpnia 1937 r.

Przedmiotem wynalazku jest samoczynna broń palna, działająca za pomocą odprowadzanych z lufy gazów prochowych, której trzon zamkowy w celu zaryglowania go w komorze zamkowej daje się obracać i przesuwac równolegle do osi podłużnej, przy czym trzon zamkowy jest połączony z tłokiem gazowym za pomocą dźwigni wodzidłowej. Tłok gazowy przy ruchu wstecznym, równoległym do lufy, za pomocą dźwigni wodzidłowej, połączonej przegubowo z tłokiem gazowym i trzonem zamkowym, odryglowuje trzon zamkowy i odciąga go w tył w położenie otwarte.

Przy ruchu tłoka gazowego do przodu

trzon zamkowy za pomocą dźwigni wodzidłowej zostaje doprowadzony do położenia przedniego i może być zaryglowany w komorze zamkowej.

Broń palną według wynalazku uwidocz-niono na załączonych rysunkach. Fig. 1 przedstawia pionowy przekrój podłużny części broni z zamkniętym zamkiem, fig. 2 uwidocznia odpowiedni przekrój z całkowicie otwartym zamkiem, fig. 3 — przekrój wzdłuż linii III — III na fig. 2, fig. 4 — przekrój wzdłuż linii IV — IV na fig. 1, fig. 5 — przekrój wzdłuż linii V — V na fig. 2, fig. 6 przedstawia przekrój szczegółu mechanizmu, odpowiadający fig. 1, fig. 7 —

przekrój szczegółu mechanizmu, odpowiadający fig. 2, fig. 8 — przekrój wzdłuż linii VIII — VIII na fig. 6, fig. 9 — przekrój wzdłuż linii IX — IX na fig. 7, fig. 10, 11 i 12 przedstawiają schematycznie szczególniejsze postaci wykonania.

Trzon zamkowy 1 daje się w znany sposób przesuwac w komorze zamkowej 2 równolegle do osi lufy. Trzon zamkowy w tylnej części z dołu posiada półkolistą nasadę 3, która współdziała z wyżłobionym odcinkiem w dolnej ścianie komory zamkowej przy zaryglowywaniu trzonu zamkowego w jego przednim położeniu. Tylna powierzchnia 1' trzonu zamkowego, przenosząca siły przy strzale, i odpowiednia powierzchnia przylgowa 2' komory zamkowej 2 są lekko stożkowate, tak iż trzon zamkowy, obracający się dokoła osi 5, utworzonej z półokrągłego wycięcia w trzonie zamkowym i odpowiedniego występu w komorze zamkowej, może ustawić się swobodnie tuż przed powierzchnią przylgową 2', przy czym przy strzale następuje samozaryglowanie się trzonu zamkowego w komorze zamkowej.

Ruchami trzonu zamkowego rozrządza dźwignia wodzidłowa 6, połączona przegubowo czopem 13 z jego tylną rozwidloną częścią 8 oraz czopem 7 z uchem 10 tłoka gazowego 9. Tłok gazowy jest stale dociskany ku przodowi za pomocą sprężyny 11, opartej tylnym końcem o pierścień 12 tulei wodzidłowej 44.

Bez zmiany istoty wynalazku dźwignia wodzidłowa w broni palnej z ruchomą lufą może być przesuwana w podobny sposób za pomocą suwadła, a w broni palnej z ciężarkami inercyjnymi za pomocą tychże w kierunku podłużnym względem broni.

Dźwignia wodzidłowa w przedstawionej postaci wykonania posiada przedłużenie 14 poza dolny czop 13. To przedłużenie dźwigni 6 podczas otwierania po odryglowaniu trzonu zamkowego wskutek podnie-

sienia się jego tylnego końca pod działaniem dźwigni wodzidłowej 6 zostaje dociśnięte do poprzecznej części 15, opartej mocno swoim górnym i dolnym końcem o pierścieniowy występ 2ª komory zamkowej 2. Dzięki odpowiedniemu zakrzywieniu przedniej powierzchni 14' przedłużenia 14 dźwigni wodzidłowej 6 czop 13, a z nim cały trzon zamkowy 1 wraz z wyrzutnikiem łuski 16 (fig. 3), zostaje przy cofaniu się tłoka gazowego 9, 17 pociągnięty w tył całkowicie bez wstrząsu. Dobry koniec części poprzecznej 15 ślizga się przy tym w podłużnym rowku 18 komory zamkowej.

Zamiast wymienionego łańcucha przegubowego 6 z członem poprzecznym 15 może być również dźwignia toczna wykonana jako osobna część, zaklinowana z boku na czopie 13. Wspiera się ona wówczas bezpośrednio o występ komory zamkowej 2.

Iglica 19 nie jest wypychana przy strzale bezpośrednio przez tłok gazowy 9, 17, lecz przez przednią powierzchnię łańcucha przegubowego 6 i uderza w spłonkę, gdy wymieniona powierzchnia osiąga swoje skrajne położenie przednie (fig. 1). W razie złamania łańcucha przegubowego lub jednego z obu czopów zapobiega się w ten sposób skutecznie daniu strzału przy niezaryglowanym zamku.

Komora zamkowa 2 jest tańsza, gdy jest wykonana z jednego kawałka rury stalowej, zaopatrzonego w potrzebne wycięcia i połączonych klamrą albo pałąkiem 37 z cylindrem gazowym 38. U tylnego końca obie te części są połączone za pomocą pałąka 28, zaopatrzonego u góry i u dołu w zawiasy 39 dla osłony 40. Pałak i osłona są ze sobą połączone przegubowo za pomocą trzpienia 43. W tym celu, aby przy odchyleniu osłony ku dołowi po wyciągnięciu górnego trzpienia 43 tuleja wodzidłowa 44 nie została wypchnięta przez sprężynę 11, tuleja 44 zostaje obrócona w ten sposób, że jej występ 45 wchodzi w odpowiedni

złobek w tłoku gazowym 9, wskutek czego tuleja zostaje zamocowana w tłoku. Dla zabezpieczenia tego połączenia nasadka 46 wchodzi w wycięcie osłony tłoka 40. Osłona tłoka 40 może być w ten sposób całkowicie zamknięta, jeżeli tylko tuleja wodzidłowa jest prawidłowo zaryglowana.

Jak uwidocznia fig. 6 rysunku, dźwignia wodzidłowa 6 może być umieszczona tak daleko poza komorą zamkową, aby jej przednia powierzchnia 14' mogła bezpośrednio współdziałać z tylnym płaszczem 55 komory zamkowej 2, przy czym część poprzeczna 15 w postaci wykonania, uwidocznionej na fig. 1, staje się zbyteczna. Dźwignia wodzidłowa 6 jest w tym przypadku osadzona na wałku 7 i ułożona w wycięciu 56 części sprzęgającej 57, połączonej sztywno z tłokiem gazowym 17. Poprzeczna płyta 58, sztywno połączona z częścią 57, odciąga w tył iglicę 59 — 60, wskutek czego strzał nie może być dany, jeżeli zamek nie jest całkowicie zamknięty.

Sprężyna 11 w tym przypadku jest umieszczona z tyłu za częścią sprzęgającą 57 i wpuszczona swoim tylnym końcem w kolbę broni. Jej przednia część jest osadzona na rurze 44, sterowanej z przodu w cylindrze gazowym za pomocą głowicy 61. Głowica pod naciskiem sprężyny 11 stale wypycha tłok gazowy ku przodowi i wypycha również iglicę wskutek tego, że jej występ 63 działa na wykorbiecie iglicy.

W tej postaci wykonania sprężyna dosyłająca wraz ze swoją rurą kierowniczą może być cofnięta i zaryglowana w kolbie. Wszystkie pozostałe części mechanizmu zamkowego mogą być po opuszczeniu w dół kolby łatwo wyjęte z broni palnej. W tej postaci wykonania część poprzeczna jest zbędna, a jednocześnie komora zamkowa jest krótsza i prostsza; rozbieranie zamka jest uproszczone.

Na fig. 10 i 11 przedstawiono schematycznie odmianę wykonania, w której trzon

zamkowy nie jest obracany, ale poruszany zawsze równoległe względem siebie. Ruch odryglowywający zachodzi wskutek tego, że trzon zamkowy zostaje z początku obrócony przez dźwignię wodzidłową.

Na fig. 12 przedstawiono schematycznie odmianę, w której trzon zamkowy jest prowadzony równoległe do siebie za pomocą występów i rowków. Regulacja ruchu odbywa się tutaj za pośrednictwem przedłużonej dźwigni wodzidłowej.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Mechanizm zamkowy do samoczynnej broni palnej, działającej za pomocą odprowadzanych z lufy gazów, w którym trzon zamkowy jest połączony za pomocą dźwigni wodzidłowej z tłokiem gazowym, przy czym dźwignia wodzidłowa jest przegubowo połączona z trzonem zamkowym, znamienny tym, że dźwignia wodzidłowa (6) jest również przegubowo połączona z tłokiem gazowym w tym celu, aby trzon zamkowy (1), po doprowadzeniu go do przedniego położenia został wciśnięty w komorę zamkową ryglując lufę.

2. Mechanizm zamkowy według zastrz. 1, znamienny tym, że dźwignia wodzidłowa (6) u dolnego końca jest przedłużona poza swoją oś obrotu (13) w trzonie zamkowym i jest tak ukształtowana, iż po ruchu odryglowywającym swoim swobodnym końcem opiera się o nieruchomą powierzchnię oporową, osadzoną w komorze zamkowej (2).

3. Mechanizm zamkowy według zastrz. 1 i 2, znamienny tym, że trzon zamkowy jest zaopatrzony w część poprzeczną (15), opierającą się w jego zamkniętym położeniu swoim górnym i dolnym końcem o pierścieniowy występ (2^a) komory zamkowej (2), o którą to część (15) opiera się dźwignia wodzidłowa, gdy zabiera trzon zamkowy.

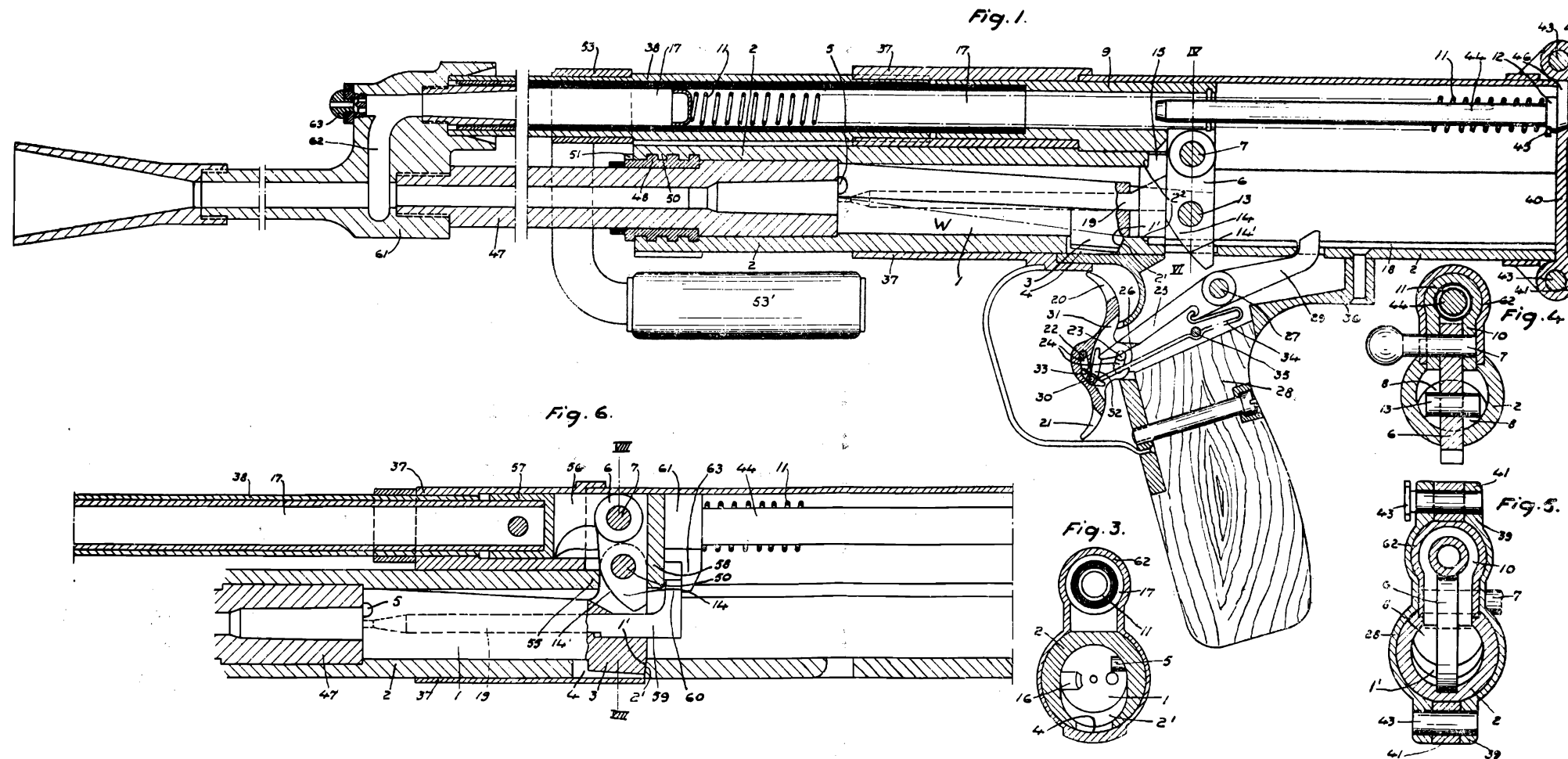
4. Mechanizm zamkowy według zastrz.

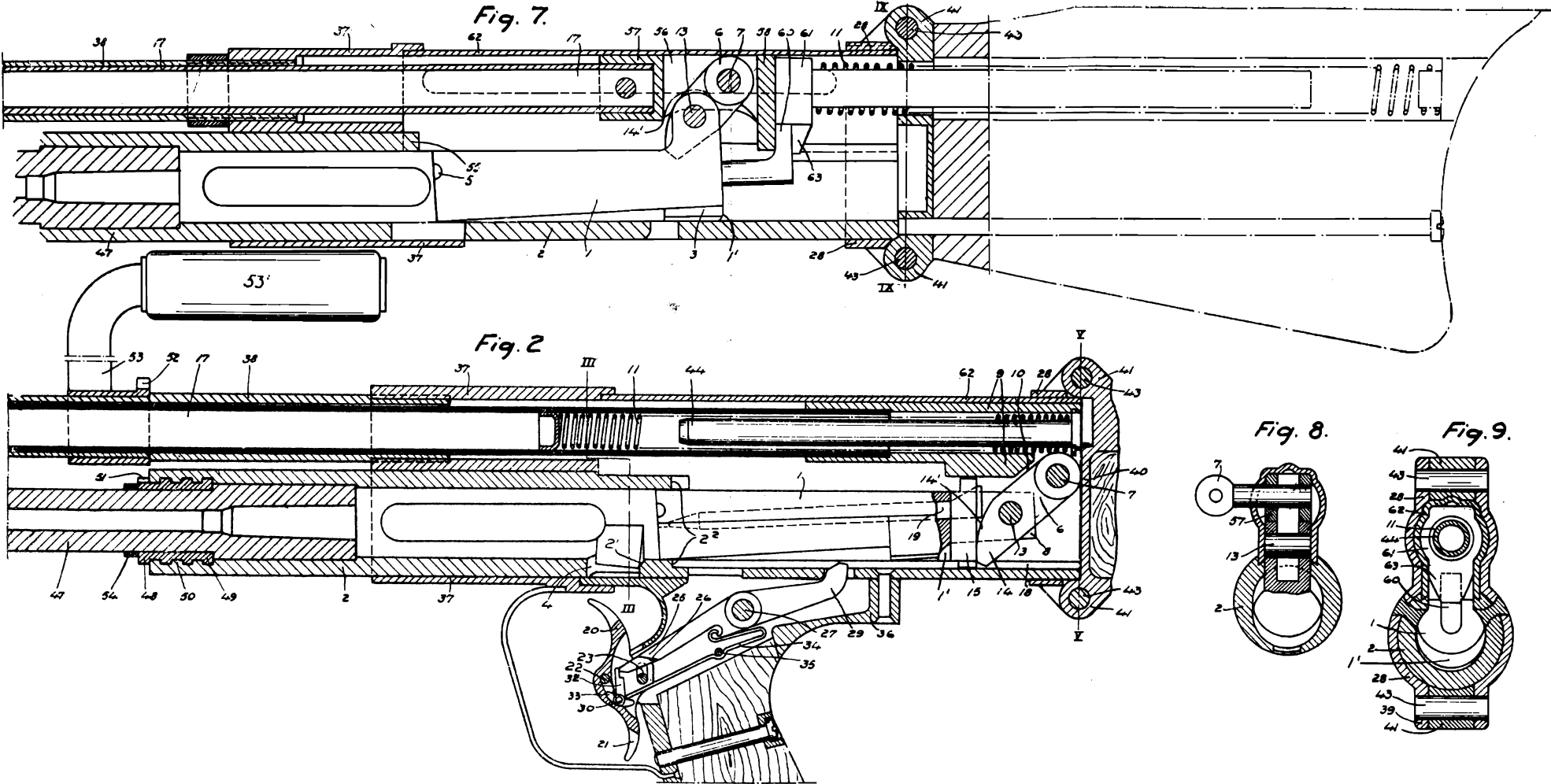
1 i 2, znamienny tym, że za przedłużenie (14) dźwigni wodzidłowej służy osobna dźwignia, zaklinowana na jednym końcu osi (13), łączącej dźwignię wodzidłową z trzonem zamkowym, która opiera się o boczną powierzchnię komory zamkowej (2).

5. Mechanizm zamkowy według zastrz. 1, znamienny tym, że trzon zamkowy posiada półokrągłe wycięcie (5), współdzia-

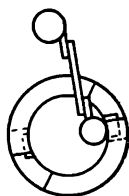
lające z odpowiednim występem w komorze zamkowej, dookoła którego trzon zamkowy wykonywa ruch wahadłowy podczas ryglowania i odryglowywania go.

Ivar Ioseph Stäck.
Axel Torsten Lindfors,
Zastępca: Inż. dypl. M. Zoch,
rzecznik patentowy.

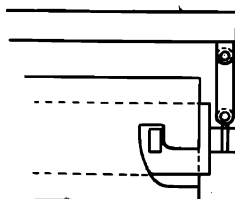

Fig. 10.

Fig. 11.

Fig. 12.

